

'Ελεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: 'Ο Μητροπολίτης 'Αττικής καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
'Αριθμ. φύλλου 23 15 'Οκτωβρίου 1999

'Ιδιωτικοποίησι ἡ κοινωνία;

Εξοδος πειρασμική ἡ ιδιωτικοποίησι τῆς ζωῆς. Ἡ διαγραφὴ τῆς ἀναφορᾶς καὶ ἡ ἀπόσβεσι τῆς εὐθύνης πρὸς τό σύνολο. Πρὸς τὴν κοινωνία τῶν συναθρώπων. Πρὸς αὐτούς, πού μοχθοῦν στό ἴδιο γήπεδο τῆς βιοπάλης καὶ ποτίζουν μέ τόν ἰδρώτα, μέ τό αἷμα καὶ μέ τό δάκρυ τό στενὸ καὶ ἀνηφορικὸ μονοπάτι τῆς ἱστορίας.

Στὴν ἐποχὴ τῆς παγκοσμιοποιήσεως, τῆς καταργήσεως τῶν ἐθνικῶν συνόρων καὶ τῆς δημιουργίας κλίματος ὁμοιομορφίας στὸν οἰκουμενικὸ χῶρο, οἱ προσωπικότητες ἀπομονώνονται, ἐγκλωβίζονται στὰ τείχη τοῦ ἀτομισμού καὶ διακόπτουν τὴν ἐπικοινωνία καὶ τὴν κοινωνία μέ τοὺς συνοδοιπόρους τῆς χαρᾶς ἢ τῆς ὀδύνης. Ἡ ἐπιτυχία θεωρεῖται προσωπικὸ ἀπόκτημα. Τό λάθος, τό ὀλίσθημα ἢ ἡ ἁμαρτία ἀντιμετωπίζονται ὡς ἀτομικὸ δικαίωμα. Καὶ διαστέλλονται ὅλα ἀπὸ τὴν εὐεξία ἢ τὴν ἀσθένεια τοῦ κοινωνικοῦ σώματος. Τό μοτίβο εἶναι σταθερό. Ἐχω τὴν ἐξουσία νὰ διαθέσω ὅπως θέλω τόν ἑαυτό μου. Ἐχω τό δικαίωμα νὰ ἁμαρτήσω. Ἐχω τὴν ἐλευθερία νὰ βηματίσω πρὸς τὴν καταστροφή, δίχως νὰ δώσω λόγο σέ κανένα καὶ δίχως νὰ ἐπιτρέψω στό φίλο ἢ στόν ἐχθρό νὰ σχολιάσῃ τὴ συμπεριφορὰ μου καὶ νὰ καταλογίσῃ εὐθύνες στό πρόσωπό μου.

Διαμετρικά αντίθετη ή τοποθέτησι τῆς Ἐκκλησίας. Στό χώρο τῆς δέν ὑπάρχουν μονάδες. Ἄνθρωποι, πού κινοῦνται καί περιστρέφονται μέ κέντρο τόν ἐγώϊσμό τους καί τήν αὐταρέσκειά τους. Δέν ὑπάρχουν πύργοι κλειστοί καί ἀμπαρωμένοι. Δέν ὑπάρχουν τράπεζες ἀτομικῶν δικαιωμάτων, δίχως τό χρέος ἀναφορᾶς στό σύνολο, στήν ἐκκλησιαστική κοινότητα.

Η Ἐκκλησία εἶναι τό σῶμα Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καί ὁ καθένας ἀπό μᾶς «μέλη ἐκ μέρους» (Α' Κορινθ. ιβ' 27). Ἡ χαρά τοῦ ενός περνάει καί διαχέεται σ' ὁλόκληρο τό σῶμα. «Εἴτε δοξάζεται ἐν μέλος συγκαίρει πάντα τά μέλη» (Α' Κορινθ. ιβ' 26). Καί ἡ ἀγιότητα τοῦ ενός γίνεται ὁδηγός καί κτῆμα τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. Εὐλογία καί ἔμπνευσι. Φῶς καί δύναμι γιά ὁλόκληρη τήν πνευματική οἰκογένεια. Ἀντίστροφα, ἡ ἁμαρτία τοῦ ενός πληγώνει ὁλόκληρο τό σῶμα καί μεταποιεῖ τήν καθολική χαρά σέ ὀδύνη καί περιπέτεια. Ἡ Ἐκκλησία βιώνει στό σῶμα τῆς τήν ἰατρεία, πού προσφέρει ὁ σταυρός τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καί ὑποφέρει ἀπό τίς πληγές, πού ὁ ληστής διάβολος ἀνοίγει στό κορμί τοῦ ὁποιοῦδήποτε μέλους τῆς, καθὼς ἐκεῖνο κατηφορίζει στό δρόμο τῆς ἀπαξίας καί τῆς ἀλλοτριώσεως. Καθὼς σύρεται νά βηματίσῃ τό μονοπάτι τῆς ἀναπάντεχης περιπέτειας, πού συμβολίζεται ἀπό τό συναπάντημα τοῦ ἄγνωστου ὁδοπόρου τῆς Εὐαγγελικῆς παραβολῆς στό γύρισμα τοῦ ἔρημου δρόμου, ὁ ὁποῖος ἔφερνε ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ στήν Ἱεριχώ.

Αἰδελφική καί ἐνωτική ἡ παρουσία ὅλων μας ἀνω ἀπό τό θόλο τοῦ Ναοῦ, κάθε φορά, πού πραγματώνουμε τό μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας καί προσφέρουμε «ἐν ἐνὶ στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ» τά δῶρα τῆς Εὐχαριστίας μας. Κοινή ἡ μετοχή μας στό Ποτήριο τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ σταυρωμένου καί ἀναστημένου Κυρίου μας. Κοινή ἡ καταβολή τοῦ ἀγώνα μας γιά τόν ἀγιασμό τῆς προσωπικότητάς μας καί ὁλόκληρου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος. Κοινή καί ἡ ὀδύνη τῆς πλάνης ἢ τῆς ἁμαρτίας. Κοινή καί ἡ κατάθεσι τῆς μετάνοιας στή βᾶσι τοῦ Σταυροῦ, γιά τά παραπτώματα ὅλων μας, τά ἐκούσια καί τά ἀκούσια.

Α

Ἀλαζονία ἐξουσίας

Ἰλος ἀγαπητός, χαρισματικό μέλος τῆς θεολογικῆς οἰκογένειας καί ἀναλυτῆς προσεκτικός τῆς ρευστῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπικαιρότητας, προσυπόγραψε τῇ διαπίστῳσι, πῶς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἀκροβολίζεται στήν κενότητα. Στή μάταιη ἐπίδειξι. Καί στήν αὐθαίρετη περιθωριοποίησι τῆς ἐπικίνδυνης ἀτζέντας τῶν καυτῶν προβλημάτων. Διατύπωσε, ὅμως, διακριτικά, τήν προσωπική του ἀπορία: Γιατί ὁ ἀντίλογος καί ἡ ἀντίδρασι στίς ἀρχιεπισκοπικές πράξεις, ἡ κριτική, ὁ ψόγος, ἡ γενναία ἀντιπρότασι νά μήν ἐκδιπλώνωνται σέ μία προσωπική καί μυστική ἐπικοινωνία; Γιατί νά κυλοῦν στούς διαδρόμους τῆς δημοσιότητας καί νά πληγώνουν τό ἀνύποπτο δημόσιο αἶσθημα; Γιατί νά μήν εἰσάγωνται οἱ ἀνησυχίες καί οἱ ὑποδείξεις στό ἰδιαίτερο ταμεῖο, ὡς ἀδελφική εἰσφορά καί ὡς σωστική βοήθεια στό μόχθο τῆς διακυβερνήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὁλκάδας; Γιατί νά διαθιβάζωνται καί νά διασκορπίζωνται ἀπό τά ἐκκωφαντικά ἤχηα τῶν Μέσων τῆς Μαζικῆς Ἐνημερώσεως καί νά προκαλοῦν τήν κατῆφεια, τήν ἀγωνία καί τόν πανικό στό εὐρύ πλήρωμα;

Ἡ ἀπορία διαχέεται ἀπό μειοψηφία. Ἀπό κάποιο κλάσμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρεμβολῆς. Καί ψιθυρίζεται ἐκεῖ, πού ὁ προβληματισμός, ἡ ἀνησυχία, τά δίκαια παράπονα παίρνουν

τῇ μορφῇ κριτικῆς τῶν πληθωρικῶν ἐμφανίσεων καί τῶν ξύλινων, ἀνεδαφικῶν καί ἀπραγματοποιήτων ἐπαγγελιῶν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. Ἐκκλησιαστικοί παράγοντες, πού πίστεψαν στίς προθέσεις καί στίς ἱκανότητες τοῦ προκαθημένου δέν ἀναπαύονται στήν ἀποκαθάλωσι τοῦ πορτραίτου του. Καί προσδιορίζουν ὡς χρέος τῇ διακριτικῇ σιωπῇ ἢ τό διάλογο πίσω ἀπό τή σκηνή τῆς δημοσιότητος. Ἀκόμα καί στίς περιπτώσεις, πού οἱ ὑποχθόνιες ἐκρήξεις μεγάλων σκανδάλων συγκλονίζουν τίς συνειδήσεις καί δημιουργοῦν ὑπαρξιακά ἐρείπια, ἐπιθυμοῦν τά γεγονότα νά φιλτράρωνται καί οἱ συνειδησιακές ἐκρήξεις νά σβήνουν στά ἡχομονωτικά στούς κλειστούς θαλάμους τῆς Συνοδικῆς διοικήσεως. Ἐξω νά βγαίνουν μόνο τά καλοδολεμένα καί σκηνοθετημένα ὁράματα καί οἱ πρωτοβουλίες, πού φωτίζονται καί διαφημίζονται ὡς Ἀποστολικές καί ὡς ἐναρμονισμένες μέ τίς Πατερικές προδιαγραφές.

Σέβομαι τίς συνειδησιακές ἐπιφυλάξεις. Καί προσμετρῶ τίς ἀγωνίες. Ἀλλά καί συνέχομαι ἀπό τήν εὐθύνη τῆς εἰλικρίνειας καί τῆς διαφάνειας ἀπέναντι στό λαό. Ἄν στούς χώρους τῆς ὑπεύθυνης ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως προέκυπταν μόνο στιγμιαία λάθη, ἀπρόβλεπτες, ἀτυχεῖς ἐξελίξεις σέ σχεδιασμούς ἐντιμότητος, τό προσπέρασμα τῶν κηλίδων θά ἦταν πρᾶξι

ἀκατηγόρητη. Ἄν, ὅμως, οἱ σκοτεινές σκοπιμότητες, τὰ διαπλεκόμενα προσωπικά καί ἄνομα συμφέροντα καί ἡ ἔνοχη ἐπικάλυψι τῶν σκανδάλων φθείρουν τοὺς θεσμούς καί ἐκτροχιάζουν τὸ ὄχημα τῆς Ἐκκλησίας, ἡ συγκάλυψι καί ἡ ἀποσιώπησι ἀποτελοῦν πράξεις συνεταιριστικές στὴν τακτική τῆς ἀποδιοργανώσεως καί τῆς στρεβλώσεως. Καί ὁ φόβος, πού ἀνήκει στοὺς πρωταγωνιστές τῶν σκανδάλων, περνάει, χωρὶς ἄλλοθι, καί στοὺς στοιχειοθέτες τῆς ἐπικαλύψεως.

Καί δέ θά εἶχα καμμιά ἀντίρρηση, ἐνεργώντας σέ πρῶτο πλάνο, νά μεταφέρω τὴν προσωπική μου ἀγωνία καί ἀντίθεσι σέ ὡρο κλειστό. Νά καταθέσω ἔγγραφο ἐρώτησι καί νά περιμένω ἀπάντησι. Ἡ, σέ συνάντησι ἄμεση μέ τόν ὑπεύθυνο καί τοὺς ὑπεύθυνους τῆς ποικίλης ἐκτροπῆς, νά παρουσιάσω τόν προβληματισμό μου. Νά συζητήσω. Νά ἀκούσω τίς διευκρινίσεις. Νά καταθέσω στοιχεῖα. Νά ἐνημερωθῶ. Νά ἡρεμήσω τὴ δική μου συνείδησι. Καί νά βοηθήσω καί τοὺς πιστοὺς, πού βιώνουν τὴν ἀναστάτωση, νά νοιώσουν γαλήνη καί ἐπανάπαυσι. Καί, σὰς τὸ ἐμπιστεύομαι, τὸ ἔχω κάνει πολλές φορές. Ἀλλά, ἡ ἀλαζονική ἐξουσία ἢ δέ δέχεται ἢ ἀποφεύγει τὸ διάλογο. Κάνει πάντοτε μιά κίνησι ὑπεροπτική. Καί πετάει τὰ ἐρωτήματα καί τίς ἀγωνίες στὸν κάδο τῶν ἀπορριμμάτων. Δέ συζητάει τὸ πρόβλημα. Δέ διαλέγεται. Δέν καταδέχεται νά δώσῃ τίς ἀπαραίτητες ἐξηγήσεις γιὰ τίς ἐνέργειές της καί γιὰ τίς ἀποφάσεις της. Δέν ἐνημερώνει ἐκείνους, πού ζοῦν στὸν κυκλῶνα τῆς δοκιμασίας ἢ τῆς ἀγωνίας. Δέν ἐνεργεῖ γιὰ τὴν ἀποκατάστασι τοῦ δικαίου καί τῆς Κανονικῆς

τάξεως. Σὰ νά ἔχη ἀπέναντί της ἐξαγορασμένους σκλάβους. Σὰ νά μὴν ἀνέχεται οὔτε κἂν τὴν ἐρώτησι γιὰ τὴ νομιμότητα ἢ τὴ σκοπιμότητα τῶν αὐθαίρετων ἐνεργειῶν της.

* * *

Θά δώσω ἓνα τυπικὸ παράδειγμα, γιὰ νά φανῇ ἡ ἀλλοίωσι τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ λειτουργήματος.

Τὴν Ὁρθόδοξη ἑλληνικὴ συνείδησι τὴ συνετάραξε, τοῦτο τὸ καλοκαίρι, ἡ δημοσιοποίησι μιᾶς εἰδεχθέστατης πράξεως, πού ὑποτίμησε τὸ Συνοδικὸ θεσμό καί εὐτέλισε τὸ Ἱεραρχικὸ σῶμα. Τῆς πλαστογραφίας, πού διαπράχθηκε, ἀποκλειστικά καί μόνο γιὰ νά εὐνοηθῇ ὁ φίλος ἐπίσκοπος Παντελεήμων Μπεζενίτης νά καταλάβῃ παράνομα καί ἀντικανονικά τὴ Μητροπολιτικὴ ἔδρα τῆς Ἀττικῆς.

Τὸ ἐγκλημα ἀνακαλύφθηκε τὸν περασμένο Μάρτιο. Τότε, πού ἡ διοίκησι τῆς Ἐκκλησίας ὑποχρεώθηκε νά ἐμφανίσῃ ἐνώπιον τοῦ Ἀνώτατου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τὸ Πρακτικὸ αὐτῆς τῆς ἐπίμαχης ἐκλογῆς καί νά παραδώσῃ τὸ φάκελλο μέ τὰ ψηφοδέλτια. Ὡστόσο, κανένας ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερόμενους, πού πῆραν στὰ χέρια τοὺς τὰ ντοκουμέντα τοῦ προκλητικοῦ αὐτοῦ ἐγκλήματος, δέν ἔσπευσε νά τὰ φέρῃ στὴ δημοσιότητα. Οἱ πρῶτες ἐνέργειες εἶχαν ἀποκλειστικὸ ἀποδέκτη τὴν Ἱερά Σύνοδο. Τὸ διοικητικὸ κλιμάκιο, πού εἶχε τὴν ὑποχρέωσι νά ἐρευνήσῃ τὴν πλαστογραφία, νά καταλογίσῃ εὐθύνες καί νά ἀποκαταστήσῃ τὸ κύρος του καί τὴν κανονικὴν τάξι.

Συγκεκριμένα, ὁ δικηγόρος κ. Δημήτριος Παπουτσιδάκης στίς 25 Ἀπριλίου κατέθεσε στὴν Ἀρχιγραμματεία τῆς Ἱ.

Συνόδου έγγραφο, μέ τό όποιο κατήγγειλε, ότι «ή “πλήρωση” τής Μητροπόλεως Ἀττικῆς διά καταστάσεως από τό Μητροπολίτη κ. Παντελεήμονα Μπεζενίτη τό Μάιο τοῦ ἔτους 1994 ἦταν προϊόν ἀντικανονικῶν καί παράνομων (ἀντικαταστατικῶν) ἐνεργειῶν».

Στήν ὑπεύθυνη καί ἐνυπόγραφη αὐτή καταγγελία ἡ Ἱερά Σύνοδος δέν ἔδωσε καμμιά ἀπάντησι. Καί, στά ἀνακοινωθέντα, πού ἐκδίδει κάθε φορά, μετά τίς συνεδριάσεις τοῦ Σώματος, δέν ἀναγράφηκε ποτέ, ότι συζήτησε τό θέμα καί ότι ἔλαβε κάποια ἀπόφασι. Δέν ὥρισε ἀνακριτή, ὅπως ἦταν ὑποχρεωμένη νά κάνη. Δέν κάλεσε τοὺς ὑπεύθυνους τοῦ Συνοδικοῦ ἀρχείου νά καταθέσουν τά στοιχεῖα τοῦ φακέλλου, γιά νά ἐρευνηθῇ καί νά σχηματίσουν γνώμη οἱ Συνοδικοί καί νά καθορίσουν τή στάσι τους καί τήν ψήφους. Κάλυψε τό ἔγκλημα κάτω από τό μανδύα τῆς ἀπόλυτης σιωπῆς. Σά νά μήν εἶχε γίνει καμμιά καταγγελία. Σά νά μήν εἶχε διαπραχθῇ τό ἔγκλημα τῆς πλαστογραφίας.

Ύστερα από αὐτή τήν ἀπαράδεκτη πρᾶξι τῆς ἐνοχῆς συγκαλύψεως, τό περιοδικό μας, ἡ «Ἐλεύθερη Πληροφόρηση», μέ τό φύλλο τῆς 1ης Ἰουνίου, ἔφερε τό ἔγκλημα στή δημοσιότητα. Ὁλόκληρο τό τεῦχος τῆς ἀφιερώθηκε στήν παρουσίαση τῶν πλαστῶν ψηφοδελτίων καί στίς ἐκθέσεις τῶν εἰδικῶν γραφολόγων, πού βεβαίωσαν, ότι εἶχε γίνει πλαστογραφία κατά τή διαδικασία τῆς ἐκλογῆς. Ἡ ἀποκάλυψι ἔκανε πάταγο. Τό τεῦχος τῆς «Ἐλεύθερης Πληροφόρησης» κυκλοφόρησε σ' ὁλόκληρη τήν Ἑλλάδα. Καί πολύ σύντομα τυπώθηκε σέ δεύτερη ἔκδοσι. Οἱ καθημερινές ἐφημερίδες

πῆραν τό θέμα καί τό ἔκαναν πρωτοσέλιδο. Καί ὁ προκαθήμενος καί τά μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἔμειναν ἀτάραχα καί ἄπραγα. Οὔτε συμμόρφωσι στίς ἐπιταγές τοῦ Συνοδικοῦ χρέους τους. Οὔτε προσπάθεια διασώσεως τοῦ κύρους τοῦ ἀξιώματός τους.

Πέρασαν ἄλλες πενήντα μέρες. Καί τότε ὁ ἐπιστολογράφος δικηγόρος κατέθεσε δεύτερο έγγραφο στήν Ἱερά Σύνοδο, μέ ἡμερομηνία 19 Ἰουλίου 1999. Μέ τό ἐγγράφο του αὐτό ζητοῦσε νά μάθῃ ποιά ἦταν ἡ τύχη τοῦ πρώτου ἐγγράφου, δηλαδή τῆς καταγγελίας, πού ἀναφερόταν στίς ἀντικανονικές καί παράνομες ἐνέργειες τοῦ Μητροπολίτη, πού εἶχε παρέμβῃ καί πλαστογράφησε τά ψηφοδέλτια τῆς μητροπολιτικῆς ἐκλογῆς. Ἄν ἡ καταγγελία του πέρασε ἀπό τή μελέτη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Καί ἂν πέρασε, ποιές ἦταν οἱ ἀποφάσεις, πού καταχωρήθηκαν στά Πρακτικά. Ἐγγραφε:

«Μέ τήν ἀπό 25 Ἀπριλίου 1999 ἐπιστολή μου, τήν ὅποια, ὡς πληρεξούσιος δικηγόρος τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ. Κωνσταντίνου καί Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος κ. Νικοδήμου, ἀπηύθυνα πρὸς τήν Διάρκῃ Ἱερά Σύνοδο, ἔθεσα ὑπόψη τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου καί τῶν μελῶν τῆς γεγονότα καί περιστάτικά, ἀφορῶντα προεχόντως στήν κανονική κατάστασι τῶν ἐντολέων μου Ἀρχιερέων, ἀλλά καί σέ γενικώτερα θέματα διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς οὐδεμιᾶς ἀπαντήσεως ἐτύχομεν, καίτοι παρῆλθε μακρός χρόνος καί ἤδη ἐγγίζουμε πρὸς τή λήξιν τῆς Συνοδικῆς περιόδου.

Ἐπανερχόμενοι καί πάλι παρακαλοῦμε νά μᾶς γνωρίσετε, ἂν ἡ ἐπιστολή

αυτή εισήχθη, όπως επεβάλλετο, προς συζήτηση σε κάποια από τις συνεδρίες της Δ.Ι.Σ. που ακολούθησαν και σε καταφατική περίπτωση ποιές αποφάσεις ελήφθησαν σχετικώς.

Μετά τη δεύτερη αυτή επιστολή, και, συγκεκριμένα, στις 20 Ιουλίου 1999, ο αρχιγραμματέας της Ιερᾶς Συνόδου απάντησε στον κ. Παπουτσιδάκη. Αλλά ή απάντησι είναι σιθυλική.

«*Εκ Συνοδικῆς αποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ιερᾶς Συνόδου τῆς 7ης παρελθόντος μηνὸς Μαΐου ἐ. ἔ. καὶ εἰς ἀπάντησιν τῶν ὑμετέρων ἐπιστολῶν α) τῆς ἀπὸ 25.4.1999, δι' ἧς ὑπεβάλλετε τῇ Ιερᾷ Συνόδῳ τὰς θέσεις καὶ ἀπόψεις ὑμῶν ἐπὶ ὠρισμένων γεγονότων καὶ περιστατικῶν ἀφορώντων εἰς θέματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς ἡμῶν καὶ εἰς ἀποφάσεις τῆς Ιερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ β) τῆς ἀπὸ 19.7.1999, δι' ἧς ἐπανερχεσθε αἰτούμενοι τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀπάντησιν τῆς Ιερᾶς Συνόδου, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἡ Ιερά Σύνοδος ἐν τῇ ρηθείσῃ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς ἔλαβε γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῆς ἀπὸ 25.4.1999 ὑμετέρας ἐπιστολῆς.*

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς».

Ὁ ἀναγνώστης, ὅπωςδήποτε, θά μείνῃ ἐμβρόντητος ἀπὸ τὸ ὕφος καὶ τὸ περιεχόμενο τῆς ἀπαντήσεως τοῦ ἀρχιγραμματέα τῆς Ιερᾶς Συνόδου.

1. Αποφεύγει μέ ἐπιμέλεια νά ἀναφέρῃ τὸ θέμα τῆς πλαστογραφίας, στὸ ὁποῖο ἐπικεντρώνεται ἡ καταγγελία. Μιλάει γενικά καὶ ἀόριστα γιὰ «*ὠρισμένα γεγονότα καὶ περιστατικά ἀφορῶντα εἰς θέματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς ἡμῶν*». Ἡ ἀποσιώπησι εἶναι σκό-

πιμη καὶ ἔνοχη. Γίνεται γιὰ νά μὴ μνημονευθοῦν, σέ ἔγγραφο, πού φεύγει ἀπὸ τὴν Ἀρχιγραμματεία, οἱ ἀνέντιμες πράξεις τῆς πλαστογραφίας.

2. Ἡ ἔκφραση «*τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς ἡμῶν*» εἶναι ἀκατανόητη καὶ ἀδιανόητη. Σὰ νά εἶναι ἡ Ἐκκλησία κλειστό κλάμπ καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ νά εἶναι ἀποκλειστικά δική τους ὑπόθεσι.

3. Τό κυριώτερο. Ἐνῶ ὁ συνήγορος κ. Παπουτσιδάκης ζητάει νά πληροφορηθῇ «*ποιές ἀποφάσεις ελήφθησαν σχετικῶς*», ὁ Ἀρχιγραμματέας ἀποφεύγει νά τὸν ἐνημερώσῃ. Γιατί ἄραγε; Πέρασε μιά τέτοια καταγγελία καὶ δέν ἐνώχλησε καθόλου τοὺς Συνοδικούς; Καὶ παραπέμφθηκε στὸ ἀρχεῖο, δίχως νά γίνῃ καμμία διερεύνησι; Καὶ τὰ στοιχεῖα, πού κατατέθηκαν; Καὶ οἱ ἐπίσημες ἐκθέσεις τῶν γραφολόγων, πού συνώδεψαν καὶ στηρίξαν τὴν καταγγελία; Καὶ τὰ δημοσιεύματα, πού βούρξαν καὶ πού ἔφεραν τὸ θέμα στὰ πέ-ρατα τοῦ πλανήτη; Πῶς νά χαρακτηριστητὴ αὐτὴ ἡ σκόπιμη καὶ περιδεὴς ἀποσιώπησι τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Συνοδικοῦ σώματος; Τῆς παραπομπῆς τοῦ θέματος στὴν τεχνητὴ λήθη. Καὶ τῆς ἀποφυγῆς τῆς ἀπαντήσεως στὸν ἐπιστήμονα, πού κατέθεσε τὴν καταγγελία;

* * *

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἥθος τῆς σημερινῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡγεσίας καὶ αὐτὴ ἡ ἐκφυλιστικὴ ποιότητα τοῦ Συνοδικοῦ θεσμοῦ.

Γράφεις καὶ δέν παίρνεις ἀπάντησι. Καταθέτεις ἐπώνυμη καὶ ἐμπεριστατωμένη καταγγελία καὶ σοὺ ἀπαντοῦν μέ τόνον περιφρονητικὸ καὶ μέ γενικόλογα, πού δέ σέ πληροφοροῦν, ἀλλὰ σέ ἐμπαίζουν. Οἱ Συνοδικὲς ἀπαντήσεις

είναι τυπικά δείγματα μιᾶς ἀλαζονικῆς ἐξουσίας, πού τούς ἀντικρύζει ὅλους ἀπό τόν ἐπηρμένο θρόνο τῆς ὑπεροχῆς καί τούς θεωρεῖ ὑπόχρεους νά σκύθουν τό κεφάλι καί νά προσκυνοῦν. Ἡ, ἀκριβέστερα, μαζί μέ τό σκύψιμο τῆς κεφαλῆς, νά ἀπλώνουν τά χέρια σέ ἡχηρό χειροκρότημα.

Αὐτός εἶναι ὁ λόγος, πού μᾶς ἀνάγκασε νά σταματήσουμε νά ὑποβάλλουμε τήν ὁδύνη μας καί τόν ὑπεύθυνο λόγο μας στήν ἀλαζονική ἐκκλησιαστική ἐξουσία καί νά τά ἐμφανίζουμε, μέ ἀπλότητα, ἀλλά καί μέ ὅλα τά ἀποδεικτικά στοιχεῖα, σ' ὁλόκληρο τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Στόν κληρο καί στό λαό. Σ' αὐτούς, πού κάθονται στούς θρόνους. Ἀλλά καί σ' αὐτούς, πού ἐγγίζουν μέ βαθειά εὐλάβεια τό θεϊκό θρόνο καί καταθέτουν στά πόδια τοῦ Ἑσταυρωμένου τή χαρά τους καί τήν πικρία τους, τά ὄνειρά τους καί τήν ἀπογοήτευσί τους.

Αὐτός εἶναι ὁ λόγος, πού καί αὐτή τή στιγμή θά προβοῦμε σέ μιᾶ ἀποκάλυψι «βόμβα». Ἀποφύγαμε μέ πολλή ἐπιμέλεια, ἀπό τόν περασμένο Μάρτιο ἴσα-

με καί σήμερα, νά ἀποκαλύψουμε τό ὄνομα τοῦ πλαστογράφου, πού τόλμησε τό παράτολμο. Νά πλαστογραφήσῃ τά ψηφοδέλτια, γιά νά ἀναδείξῃ τό φίλο του. Καί τί φίλο του; Τώρα θά τόν ξεσκεπάσουμε. Καί θά δώσουμε σέ ὅλους τήν ἀφορμή νά καθηλώσουν τό βλέμμα στήν Ἱερά Σύνοδο καί νά παρακολουθήσουν τίς ἐξελίξεις.

Λοιπόν, ὁ πλαστογράφος εἶναι ὁ τότε Μητροπολίτης Δημητριάδος καί νῦν Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλος. Ὁ γραφικός χαρακτήρας του τόν πρόδωσε. Δέν μπορεῖ μέ κανένα καμουφλάζ νά κρυφτῇ. Καί δέν μπορεῖ μέ καμμιά δικαιολογία νά καλύψῃ τήν ἀνέντιμη πρᾶξι του.

Ναί, ὁ πλαστογράφος εἶναι ὁ κ. Χριστόδουλος. Καί ἔτσι ἐξηγεῖται καί ἡ προσπάθεια τοῦ ἀρχιγραμματέα-τοῦ προσώπου τῆς ἀπόλυτης ἐμπιστοσύνης τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καί τῆς τυφλῆς ὑπακοῆς στίς προσταγές του-νά ἀποφύγῃ τή σαφῇ λεπτομερῇ ἀπάντησι γιά τήν τύχη τῆς καταγγελίας.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Παπα-Γιάννη

Χειροκρότα, χειροκρότα, γιατί χάθηκες. Παπᾶς χωριοῦ δέχτηκε ὀξύτατη ἐπίπληξι ἀπό τό δεσπότη του, γιατί πέρασε ἀπό τήν ἐνορία του, μέ αὐτοκίνητο, ὁ Χριστόδουλος καί αὐτός δέ μάζεψε κόσμο, γιά νά χειροκροτήσῃ.

Φιλικά
Παπα-Γιώργης

Μετά από πολλές περιπέτειες και ταλαιπωρίες ο Θεός θέλησε ή 'Αρχιεπισκοπή 'Αμερικῆς νά ἀποκτήσει ἄξιο καί ικανό Ποιμενάρχη. Τόν μέχρι τώρα, ἐπί τριάντα δύο συναπτά ἔτη(!), Τιτουλάριο Μητροπολίτη Βρεσθένης Δημήτριο. 'Ιεράρχης ὑψηλοῦ πνευματικοῦ ἀναστήματος ὁ νέος 'Αρχιεπίσκοπος 'Αμερικῆς, συγκεντρώνει ὅλα τὰ προσόντα καί ὅλες τίς προϋποθέσεις γιά μιά λαμπρή καί γόνιμη Ποιμαντορία, μετά τήν ἀτυχή κατάληξη τῆς προηγούμενης Πατριαρχικῆς ἐπιλογῆς, πού τόσο πολὺ ἐκούρασε καί ἐσκανδάλισε τό ἐλληνορθόδοξο πλήρωμα.

Εἶναι γνωστή ἡ προέλευση τοῦ Σεβ. κ. Δημητρίου. 'Ανήκει καί αὐτός στήν πολύπαθη χορεία τῶν «'Ιερωνυμικῶν» Μητροπολιτῶν. 'Υπῆρξε ὁ πρῶτος βοηθός 'Επίσκοπος τοῦ μακαριστοῦ 'Αρχιεπισκόπου 'Ιερωνύμου ἀπό τό ἔτος 1967 καί ἦταν «ὁ μαθητής ὃν ἠγάπα» ὁ σεβαστός Γέροντας. Καί αὐτόν τόν 'Επίσκοπο ἐπέλεξε τελικά ὁ Πατριάρχης καί ἡ ὀλιγομελής Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου, γιά νά ἀναλάβει τήν ποδηγεσία τῆς ὑπερατλαντικῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, μετά τή μεγάλη τριετῆ περιπέτεια καί τὰ σοβαρά προβλήματα, πού δημιουργήθηκαν ἀπό τή βεβιασμένη καί σκόπιμη ἐπιλογή τοῦ προηγούμενου 'Αρχιεπισκόπου. Διαθέτει ὁ νέος 'Αρχιεπίσκοπος πλούσια μόρφωση, εὐρύτατη παιδεία, γνήσιο 'Ορθόδοξο ἐκκλησιαστικό φρόνημα καί ἀκέραιο ἦθος.

Καί εὐλογα διερωτᾶται ὁ καθένας. Μὲ ὅλα αὐτά τὰ ἀναμφισβήτητα προ-

σόντα καί χαρίσματα τοῦ Σεβ. κ. Δημητρίου, γιατί ἡ διοίκηση τῆς ἐλλαδικῆς 'Εκκλησίας τόν ἄφησε στό περιθώριο ἐπὶ τριάντα δύο ἔτη(!) μέ τόν ἄχρηστο καί νεκρό τίτλο τοῦ Τιτουλαρίου Μητροπολίτη, χωρίς μέχρι σήμερα νά τόν τοποθετήσῃ ὡς ἐνεργό Μητροπολίτη σέ κάποια ἐλλαδική ἐπαρχία; Καί ἐνῶ τώρα ἐν συγχορδία κρίνεται ἀπό ὅλους τοὺς συνεπισκόπους του ὡς ὁ πλέον κατάλληλος νά διαποιμάνει τή μεγάλη 'Αρχιεπισκοπή 'Αμερικῆς, οἱ ἴδιοι, οἱ συγχαίροντες καί συνεορτάζοντες σήμερα συνεπίσκοποί του, δέν τόν ἔκριναν

κατάλληλο καί ικανό οὔτε καὶ νά συμπεριληφθεῖ στό τριπρόσωπο γιά τήν πλήρωση κενῆς μητροπολιτικῆς ἑδρας τοῦ λεκανοπεδίου καί ἀντ' αὐτοῦ ἐπέλεξαν κάποιον 'Αρχιμανδρίτη. Στήν περυσινὴ δέ ψηφοφορία γιά τήν ἀνά-

δειξῇ νέου 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν, ὁ Σεβ. Δημήτριος ἔλαβε ἕξι (6) μόνο ψήφους καί αὐτές κατὰ τήν πρώτη ἀπό τίς τρεῖς ψηφοφορίες. «'Ιερωνυμικός» λοιπὸν 'Επίσκοπος ἐπιλέχθηκε ὡς ὁ κατάλληλος νά διαποιμάνει τήν ἐμπερίστατη καί ταλαιπωρημένη 'Αρχιεπισκοπή 'Αμερικῆς. Καί ἡ ἐπιλογή αὐτὴ ἦταν πράγματι σπουδαία εἴτε αὐτὴ θεωρηθεῖ ὡς προϊόν ἀγαθῆς βουλήσεως εἴτε χαρακτηρισθεῖ ὡς ἐπιβαλλόμενη ἐκ τῶν πραγμάτων λύση ἀνάγκης.

Μήπως ἄλλωστε κάτι ἀνάλογο δέν ἔγινε καί γιά τόν ἄλλο σπουδαῖο 'Επίσκοπο, τόν σημερινό 'Αρχιεπίσκοπο 'Αλβανίας κ. 'Αναστάσιο; Καί τόν ἄξιο αὐτόν 'Ιεράρχη, βοηθό 'Επίσκοπο καί αὐτόν τοῦ μακαριστοῦ 'Ιερωνύμου, ἐπέ-

λεξε τό Πατριαρχεῖο γιά νά δημιουργή-
σει μέσα ἀπό τά ἐρείπια καί τή συμφο-
ρά τή νέα Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας, μέ
ἄμεσο κίνδυνο τῆς ζωῆς τοῦ ἴδιου καί
τῶν ἄξιων συνεργατῶν του, γιά νά ἐπι-
τελέσει ἐκεῖ «...ὅ,τι θά ἦταν ἀκατόρθωτο
γιά ὅποιονδήποτε ἄλλο...», ὅπως χαρα-
κτηριστικά ἔγραφε ἔγκριτος ἐκκλησια-
στικός δημοσιογράφος, ὁ ὁποῖος δέν
φημιζόταν γιά τή συμπάθειά του πρὸς
τὴν «Ἱερωνυμική» παράταξη. Καί ἐνῶ
σήμερα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀναστά-
σιος, εὐρισκόμενος ἐκτός τῶν τειχῶν καί
τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος, τιμᾶται καί
ἐγκωμιάζεται καί αὐτός, ὅπως καί ὁ νέ-
ος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς, ἀπὸ ὅ-
λους τοὺς συνεπισκόπους του, ὅταν ἀνέ-
λαβε Ἀρχιεπίσκοπος ὁ μακαριστὸς Σε-
ραφείμ καί βρῆκε τὸν Ἐπίσκοπο Ἀνα-
στάσιο Διευθυντὴ τῆς Ἀποστολικῆς
Διακονίας, τὸν ἀπομάκρυνε ἀπὸ τῆ θέ-
ση του αὐτή, χωρὶς κανεὶς ἀπὸ τοὺς
ἄλλους Μητροπολίτες νά ἀντιδράσει ἢ
νά διαμαρτυρηθεῖ. Εἶχε, βλέπετε, καί ὁ
Ἐπίσκοπος αὐτὸς τὸ «μίασμα» τοῦ «Ἱε-
ρωνυμικοῦ». Καί θά εἶχε, ἀσφαλῶς, ἡ
μεγάλη αὐτὴ μορφή τῆς Ὁρθοδοξίας,
τὴν τύχη καί τίς ταλαιπωρίες τῶν ἄλ-
λων διωκόμενων «Ἱερωνυμικῶν» Μη-
τροπολιτῶν, ἂν δέν ἡσχολεῖτο μέ τὰ
ἀκαδημαϊκά του καθήκοντα καί τὴν
ἐξωτερικὴ ἱεροποστολή.

Ὑπάρχει ὅμως καί τρίτη τιμητικὴ
Πατριαρχικὴ ἐπιλογή «Ἱερωνυμικοῦ»
κληρικοῦ. Εἶναι ὁ ἀθόρυβος ἱεραπόστο-
λος τῆς Κορέας, Ἐπίσκοπος Ζήλων σή-
μερα, π. Σωτήριος Τράμπας, πού διετέ-
λεσε καί αὐτὸς ἄμεσος συνεργάτης καί
μάλιστα πρωτοσύγκελλος τοῦ Ἀρχιεπι-
σκόπου Ἱερωνύμου. Μετά τὴν ἀλλαγὴ
στὴ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας τὸ 1974,
Ἀρχιμανδρίτης τότε, ἀσχολήθηκε μέ
ζῆλο καί αὐταπάρνηση στὴν ἱεραπο-

στολή μέ κέντρο τὴν Κορέα. Ἡ προσφο-
ρά καί ἡ δράση τοῦ ἀκούραστου, σεμνοῦ
καί ἀθόρυβου αὐτοῦ ἱεραποστόλου εἶναι
γνωστὲς σέ ὅλους. Ἡ ἐκτίμηση τοῦ Πα-
τριάρχου στό πρόσωπό του ἦταν μεγάλη
καί πρὸ ἐτῶν, ἀναγνωρίζοντας τὸ μέγε-
θος τῆς προσφορᾶς του αὐτῆς, τὸν ἀνε-
βίβασε στό ἐπισκοπικὸ ἀξίωμα, γιά νά
συνεχίσει ὁ π. Σωτήριος καί ἀπὸ τῆ θέ-
ση αὐτή, μέ ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον καί
ἄκαμπτη διάθεση τὸ ἱεραποστολικὸ του
ἔργο.

Ἀλλὰ μήπως καί οἱ Ἐπίσκοποι ἐκεῖ-
νοι, πού ἐκλέχθηκαν κατὰ τὴν περίοδο
τοῦ μακαριστοῦ Ἱερωνύμου νά δια-
ποιμάνουν Μητροπόλεις τοῦ ἐλλαδικοῦ
χώρου, δέν ὑπῆρξαν ἀδάμαντες καί πρό-
τυπα καλῶν Ποιμένων, ἔχοντες τὴ γενι-
κὴ ἀναγνώριση καί τὴ μεγάλη ἐκτίμη-
ση τοῦ εὐσεβοῦς πληρώματος; Ἱεράρχες
μέ βαθειὰ συναίσθηση τοῦ ἀρχιερα-
τικοῦ καθήκοντος, μέ φόβο Θεοῦ, μέ πα-
τερικὸ λόγο καί ἀσκητικὸ τρόπο ζωῆς,
μακριὰ ἀπὸ τὰ φῶτα τῆς δημοσιότητας
καί τὰ ἀπάδοντα πρὸς τὴν ἐκκλησια-
στικὴ τάξη χειροκροτήματα. Ἀκτῆμο-
νες καί ἀφιλοχρήματοι. Ἰδιαιτέρα ἀγα-
πητοὶ ἀπὸ τὸ ποίμνιό τους, στή διακο-
νία τοῦ ὁποῖου ἀφιέρωσαν ὅλη τὴ ζωὴ
τους. Ξένοι πρὸς τὰ σκάνδαλα καί τίς
περίεργες κοσμικὲς συμπεριφορὲς καί
τίς ἄλλες ιδιορρυθμίες, πού προβάλλον-
ται τόσο συχνὰ ἀπὸ τίς στῆλες τῶν ἐφη-
μερίδων καί τοὺς δέκτες τῶν τηλεοράσε-
ων καί μειώνουν τὸ κύρος τῆς Ἐκκλησί-
ας.

Στὴν κατηγορία αὐτὴ τῶν «Ἱε-
ρωνυμικῶν» Μητροπολιτῶν ἀνήκουν
καί οἱ «Δώδεκα» Μητροπολίτες, οἱ
ὁποῖοι τόσο βάνανυσα καί αὐθαίρετα
διώχθηκαν ἀπὸ τὴ διάδοχη ἐκκλησια-
στικὴ ἡγεσία, χωρὶς κανονικὴ δίκη, χω-
ρὶς ἀπολογία οὔτε καν ἀκρόαση. Μὲ βιά-

ση αποκλειστικά και μόνο τά προστάγματα και τίς έπιταγές των έπαίσχυντων Συντακτικῶν Πράξεων, πού έκδόθηκαν υπό τό κράτος τής σκληρῆς δικτατορίας τοῦ Ἰωαννίδη καθ' υπόδειξη και μέ τήν προτροπή τοῦ φίλου του Ἀρχιεπισκόπου τότε μακαριστοῦ Σεραφεῖμ. Ἀπομακρύνθηκαν ἀπό τίς Μητροπόλεις τους και ἀθόρυβα ἀποσύρθηκαν σέ χώρους πνευματικούς, γιά νά συνεχίσουν και ἀπό τόν τόπο αὐτῆς τῆς έξορίας και τῆς δοκιμασίας τό πνευματικό τους ἔργο. Τό Πανόραμα Θεσσαλονίκης, ἡ Καβάλα, ἡ Μυρτιά, τό Κλειδί, ἡ Κοζάνη κ. ἄ. ἔγιναν πνευματικά κέντρα και καταφύγια, ὅπου εὔρισκαν προστασία και βοήθεια πλήθη εὐλαβῶν Χριστιανῶν. Καί γιά ὅσους ἐγκατέλειψαν τόν κόσμον τοῦτο, οἱ χῶροι, πού δέχθηκαν τά σεπτά σκηνώματά τους, ἀποτελοῦν σήμερα ταπεινά προσκυνήματα, στά ὁποῖα οἱ πιστοί Χριστιανοί εὐλαβῶς καταθέτουν τό δάκρυ τῆς ἀγάπης και τῆς ἀγωνίας τους και μαζί τά ἄνθη τῆς εὐγνωμοσύνης τους. Ἀλλά και οἱ διαθήκες, πού ἄφησαν κατά τήν κοίμησή τους, ἀποτελοῦν ἀνεπανάληπτα πνευματικά κείμενα, μέ ἔντονη τήν ἀναφορά ὅτι **«περιουσία δέν διαθέτουμε οὔτε ἐπιδιώξαμε ποτέ νά ἀποκτήσουμε»**. Καί τόν ὠραῖο αὐτό ἀγῶνα συνεχίζουν σήμερα οἱ ἐναπομείναντες δύο Ἱεράρχες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ἀθόρυβης προσφορᾶς εἶναι ὁ ἀσυμβίβαστος και ἀκούραστος ἱεραπόστολος Σεβ. Κωνσταντῖνος, πού ξαποστελλεῖ τά δυναμικά μηνύματά του ἀπό τήν Ἀράχωβα και διακονεῖ μακριά ἀπό τήν ἐπιδίωξη τίτλων και ἀξιωματιῶν, ἀλλά μέ μοναδικό μέλημα τόν ἀπόλυτο σεβασμό στήν κανονική ἐκκλησιαστική τάξη, ὅπως αὐτό ὑπαγορεύεται ἀπό τήν ἀρχιερατική του συνεί-

δηση, μέ προσωπικές θυσίες και ταλαιπωρίες πολλές. Καί θά πρέπει ἐδῶ νά ἀναφέρουμε και τό νεώτερο ἅγιο τοῦ αἰῶνα μας, τόν μακαριστό Μητροπολίτη Λαρίσης Θεολόγο, ὁ ὁποῖος δέχθηκε τοὺς πιό σκληροὺς διωγμούς ἀπό τοὺς «ἀδελφούς» του συνεπισκόπους και ἀπῆλθε ἐκ τοῦ κόσμου τούτου φέροντας, ὡς ὁ μεγαλύτερος «ἐγκληματίας» τῆς Ἐκκλησίας, τό σταυρό τοῦ μαρτυρίου μέ πέντε βαρύτατες ἐκκλησιαστικές ποινές. Εἶναι ὁ Ἱεράρχης ἐκεῖνος, πού ἀγαπήθηκε ἀπό τό ποιμνίό του, ὅσο κανένας ἄλλος Ἱεράρχης τῶν νεώτερων χρόνων και ἔξακολουθεῖ και μετά τήν κοίμησή του νά τιμᾶται μέ ἐκδηλώσεις ἀγάπης και ἀφοσιώσεως. Ἐκεῖνοι, ὅμως, οἱ ὁποῖοι μεθόδευσαν αὐτές τίς ἀθλιότητες τῶν διώξεων, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι συνέπραξαν σ' αὐτές, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀδιαμαρτύρητα τίς ἀνέχθηκαν, ἀλλά και ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐπέδειξαν ἀσυνέπεια λόγων και πράξεων στήν ἀντιμετώπιση τοῦ σοβαρότερου ἐκκλησιαστικοῦ προβλήματος τοῦ αἰῶνα, πού ἀπέρχεται, θά πρέπει νά αἰσθάνονται βαρὺ τόν ἔλεγχον τῆς συνειδήσεώς τους.

Ὅλοι οἱ παραπάνω καταξιωμένοι Ἱεράρχες, πού ἀναφέραμε, ὅσοι ἐξ αὐτῶν εὔρισκονται ἀκόμη ἐν ζωῇ και ὅσοι ἀπῆλθαν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, ὑπῆρξαν πνευματικά ἀναστήματα τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου. Τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐκείνου, ὁ ὁποῖος, μετά τά εὐκαιριακά «Ὡσαννά» και τά ἐγκώμια τῶν ἀδελφῶν του συνεπισκόπων, τόσο ἔντονα δέχθηκε τίς κραυγές τοῦ «Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν». Ὅμως ἡ προσφορά στήν Ἐκκλησία τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς ἀγάπης και τῆς σιωπῆς ὑπῆρξε πολύτιμη και ἀνεπανάληπτη, μακριά ἀπό δημαγωγικές προβολές και λαϊκίστικες

Ο ΚΑΝΟΝΙΚΟΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ
ΚΑΙ ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Πορτίτσα 8/9/1999
ήμέρα κηδείας κυρού Κλεόπα

Πρός τόν

«Τοποτηρητήν» Θεσ/δος καί Φαναριοφερσάλων
Σεβ. Μητροπολίτην Σταγών καί Μετεώρων
κ. Σεραφείμ
Είς Καλαμπάκαν

Α΄

«Σεραφείμ, Σεραφείμ, τί μέ διώκεις;» (Πράξ. 9, 4).
«Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τήν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ
σου» (Ματθ. ιδ΄ 4).

Ἄδελφέ Σεραφείμ,

Πρό 35 περίπου ἐτῶν, στό ἄκουσμα τοῦ θανά-
του τοῦ φιλοχρήματου ἐκείνου καί ἄρπαγος Μη-
τροπολίτου Λαμίας κυροῦ Ἀμβροσίου, δύο ἔκτα-
κτα γεγονότα ἐξέπληξαν τούς Λαμιώτες:

1. Τό ἕνα ἦταν ἡ χαρμόσυνη κωδονοχρουσία
τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Λαμίας ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἀναφε-
ρομένου θανάτου.

2. Καί τό δεύτερο, ἡ φιλαρμονική τοῦ Δήμου
Λαμίας, πού ἐπαινᾶνε ἐπίσης χαρμόσυνα ἐμβατή-
ρια στήν πλατεία Ἀθ. Διάκου Λαμίας, σέ ἔνδειξη
ἀπαλλαγῆς ἀπό ἕνα νομιμοποιημένο Ληστή!

ἐκδηλώσεις. Καί ἔτσι ἀσφαλῶς θά τήν
καταγράψει καί ὁ ἐκκλησιαστικός ιστο-
ρικός τοῦ μέλλοντος. Καί ὅλα αὐτά τά
γνωρίζει ἀσφαλῶς καί πολύ καλῶς καί
ὁ σημερινός Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ ὁποῖος
ἐπὶ μακρά σειρά ἐτῶν, ἐπωφελοῦμενος
τῆς πηγαίας ἀγάπης τοῦ μακαριστοῦ
Ἱερωνύμου, συνεργάσθηκε στενῶς μαζί
του ὡς ἄμεσος καί ἔμπιστος συνεργά-
της καί ἐπέδειξε κατά τήν περίοδο αὕτη
συμπεριφορά «πιστοῦ» καί «ἀφο-
σιωμένου» μαθητῇ, ἀνεξάρτητα ἂν οἱ
μετέπειτα ἐξελίξεις καί τά διατρέξαντα
γεγονότα ἀπώθησαν στό βάθος τῆς
μνήμης του αὐτές τίς ἐντυπώσεις.

Ἐρωτῶ τή Σεβασμιότητά σου, Ἄδελφέ Σερα-
φείμ, νά μοῦ διευκρινίσεις κατά τί ἦταν χειρότερα ἡ
βιοτή τοῦ μνημονευθέντος Μητροπολίτου Ἀμβρο-
σίου, ἐκείνης τοῦ προσφάτως θανόντος Μητροπ.
«Καρδίτσης» Κλεόπα; Καί κάνω τήν ἐρώτηση
αὕτη, Ἄδελφέ μου, διότι ὅπως μέ πληροφορήσαν,
ἔσπευσες «ἀγαλλομένῳ ποδί» ὡς τοποτηρητῆς τῆς
μή χειρευούσης Μητροπόλεώς μου, γιά νά ὑποδε-
χθεῖς, στόν Καθεδρικό Ναό Καρδίτσης, τήν σορόν
τοῦ μοιχεπιβάτου Κλεόπα καί νά ἐκφωνήσεις ἐπι-
κήδειον.

Ἄδελφέ Σεραφείμ,

Δέν λησμονῶ, ὅτι ὑπῆρξες καλός ὑφιστάμενός
μου ὡς ἱεροκλήρυξ Θεσσαλιωτίδος.

Δέν λησμονῶ, ὅτι ἐμερίμνησα κατά δύναμιν
γιά τήν ἀνάδειξιν σου εἰς Μητροπολίτην Τρίκκης
καί Σταγών.

Δέν λησμονῶ, ὅτι συνεργαστήκαμε ἀγαστῶς
ἐπὶ ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου.

Δέν λησμονῶ τήν καλήν συνεργασία μέ ὄλους
τούς συγγενεῖς καί φίλους σου στήν Καρδίτσα.

Δέν λησμονῶ τήν ἀδελφική συγκακοχυσία μας
ὡς συνεξορίστων, ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν...

Ἀπορῶ Ἀδελφέ μου, τί συνετέλεσε στήν ἀλλα-
γή σου ἀπό τήν ἡμέρα τῆς ἐνθρονισέως σου εἰς τήν
προσωποπαγή Μητρόπολη Μετεώρων καί Κα-
λαμπάκας; Ἀλλαγὴ μέχρι ἐχθρότητος;

Πῶς νά ἐξηγήσω τήν ἀποχή σου ἀπό τήν κη-
δεῖα τοῦ ὄντως ἁγίου καί μαρτυρικοῦ ἐκείνου Μη-
τροπολίτου Λαρίσης Θεολόγου;

Γιατί ἐκεῖ, (στή Λάρισσα) ἀποχή καί ἐδῶ (στήν

Σήμερα λοιπόν, μέ τήν ἐκλογή τοῦ
ἁγίου Μητροπολίτη Βρεσθένης Δημη-
τρίου ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς, τι-
μᾶται καί πάλι ἕνα ἀκόμη μεγάλο ἀνά-
στημα τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου
Ἱερωνύμου καί μέ τήν ἐπανάληψη τῆς
τιμῆς αὐτῆς δικαιώνεται γιά μιὰ ἀκόμη
φορά μετά ἀπό τριάντα χρόνια καί ἔξω
ἀπό τά ἐλλαδικά ὅρια τό ἔργο τοῦ
ἀθόρυβου καί ἄκακου αὐτοῦ Ἀρχιεπι-
σκόπου καί μαζί ἀναγνωρίζεται καί ἡ
πολύτιμη προσφορά του στή στελέχω-
ση τοῦ δυναμικοῦ τῆς Ἐκκλησίας μέ
ἄξιους καί ἔντιμους Ἐπισκόπους.

Δ.

Καρδίτσα) συμμετοχή; Ὁ Ἰωάννης ὁ Κλεόπας τοῦ Θεολόγου;

Καὶ ἀκόμα, σέ στιγμές ἱερῆς μάχης, ἀνεξήγητο παραμένει γιατί ἐσένα ἐπρότεινε ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σεραφεῖμ νά ἐκπορθήσεις τόν ἀφεγάδιαστο Θεολόγο, τόν καὶ κανονικό Μητροπολίτη Λαρίσης.

Τό γνωρίζεις πολὺ καλά ὅτι χάριν τῶν διαπρεπῶν αὐτῶν ἀρχιερέων, Θεολόγου Λαρίσης καὶ Νικοδήμου Ἀττικῆς διὰ λόγους ἀλληλεγγύης καὶ ἐμμονῆς στήν κανονική τάξη δέν ἀπεδέχθη τὴν διχοτόμηση τῆς Θεσ/δος, ὅπως τοῦ λόγου σου προτίμησες τὴν διχοτόμηση Τρίκκης καὶ Σταγῶν... εἶπες: νά μῶ καὶ θά δεῖτε! Μπήκες καὶ εἶδαμε!

Ἐδῶσες τό στίγμα τοῦ «σεβασμοῦ» σου στήν κανονική τάξη, ὑπὲρ τῆς ὁποίας, ὅσο ἤσουν στό μετερίζι μαζί μας, ὑποτίθεται ὅτι ἀγωνίστηκες.

Γιὰ νά βουλευτεῖς ἀγωνίστηκες.

Μόλις «τακτοποιήθηκες», μάς ξέχασες, μάς πρόδωσες.

Μπράβο Σεραφεῖμ.

Δικαίωμα τοῦ καθενός, βέβαια, θά μοῦ πεῖς.

Καὶ τό σέβομαι, Γιὰ τόν καθένα. Ὁχι ὅμως γιὰ σένα.

Πές μου, Σεραφεῖμ, συγχωρεῖται, ἐσύ, νά ἀγνοεῖς μέ τό ἐκτόπισμα τοῦ «τοποτηρητοῦ», τόν Κωνσταντῖνο, ὡς κανονικό Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος; Μά, οἱ ὑπογραφές μας δέν φιγουράρουν πλάι-πλάι, τότε, στοὺς κοινούς ἀγῶνες μέ στόχο τὴν κανονικότητά μας;

Τί μεσολάβησε καὶ ἄλλαξε ὁ νοῦς σου;

Δέν μποροῦσες νά ἀρνηθεῖς, ὑπογραμμίζοντας ἔτσι τὴν κανονικότητά μου, πού τὴν ἀναγνώριζες καὶ τὴν διακήρυττες ρητά ἐπὶ περισσότερα ἀπὸ εἴκοσι χρόνια;

Ἡ, μήπως, ἐνέπαιζες καὶ ποιόν ἐνέπαιζες;

Ἀναρρωτήθηκες ποτέ γιατί ὁ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος, ὅταν ἐκτόπισε τόν κανονικό Μητροπολίτη Δημητριάδος κυρὸν Ἠλία, πρόσφερε στὸν πατριώτη σου Ἀρχιεπίσκοπο Σεραφεῖμ τὴν ἀναδίπλωσή του ἀπὸ τίς ἱερωνυμικές τάξεις;

Ἀναρρωτήθηκες ποτέ γιατί ὁ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος ἐπέλεξε ἐσένα ἀπὸ τοὺς ἐπτὰ ὁμοῦς τῆς Θεσσαλιώτιδος, γιὰ νά σέ στείλει «τοποτηρητὴ» στήν Καρδίτσα;

Ἀσφαλῶς θά τό κατάλαβες ὅτι ἐπελέγης γιὰ νά βάλεις τὴ σφραγίδα τῆς δικῆς σου ἀναδίπλωσης στήν ἀντικανονική ἀπόφαση τῆς δικῆς μου καταδίκης.

Κρίμα, πού τὴν ἀδελφωσύνη σου μετέτρεψες σέ ἔχθρα.

Β'

Η ΚΑΡΔΙΤΣΑ ΕΧΕΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ

Ἡ ἀλλαγὴ σου, Ἀδελφέ Σεραφεῖμ, γιὰ νά μὴν πῶ ἡ προδοσία σου, πιστοποιεῖται καὶ ἀπὸ ἄλλα ἐπίσημα γεγονότα:

Πολλές φορές ἱερούργησες εἰς τὴν θεόσωστον Ἐπαρχίαν μου, ἀγνοώντας τόν ἐκεῖ ἐξόριστον, ἀλλὰ κανονικόν Μητροπολίτην Κωνσταντῖνον. Πόσο σοβαρὸ ὑπῆρξε αὐτό τό ἀτόπημα, ἀποδεικνύεται ἀπὸ τό παράλληλο γεγονός τοῦ Μητροπολίτου Κονίτσης Ἀνδρέου. Ὁ Κονίτης Ἀνδρέας, ὅταν ἐκλήθη νά μετασχεῖ στὸν πανηγυρισμὸ τοῦ πολιούχου μας, ἁγ. Σεραφεῖμ, ἔσπευσε καὶ ἐξήτησε τὴν ἄδεια τοῦ κανονικοῦ Μητροπολίτου Κων/νου.

Ἀποκαρδιωτικὴ ὑπῆρξε καὶ ἡ ἀθώωσις τοῦ διαβοήτου Μητροπολίτου Ζακύνθου, μέ πρόεδρο τοῦ Συνοδικοῦ δικαστηρίου τὴν Σεβασμιότητά σου! Πάντες σέ κατέχριναν δι' αὐτό. Εὐλαβεῖς ἀρχιερεῖς, καθαγιασμένοι ἡγούμενοι, ἀνεγνωρισμένοι ἐκκλησιαστικοὶ συγγραφεῖς, χωρὶς ἐξαίρεση, κατεδίκασαν, τὴν ἀνίερη αὐτὴ δίκη, στήν ὁποία προήδρευε ὁ Μετεώρων κ. Σεραφεῖμ.

Καὶ μετὰ τό κατόρθωμά σου αὐτό, ἔτρεξες, Ἀδελφέ, στὰ σύνορα. Στὴ Φλώρινα. Ἐκεῖ ὁ Σεβασμιος ἀγωνιστὴς τῆς Ὁρθοδόξιας. Ὁ ἄσφογος ἐπίσκοπος τῶν ἡμερῶν μας. Ὁ θρυλικὸς Αὐγουστῖνος Καντιώτης, ὁ αἰωνόβιος φρουρὸς καὶ ὑπερασπιστὴς Πατρίδος καὶ Ἐκκλησίας, ὁ Φλωρίνης Αὐγουστῖνος. Στὸν ὑπέργηρο αὐτό ἀκρίτα ἐτόλμησες νά κάνεις τὴν ἐπιδρομὴ σου. Ἐπρεπε κατὰ τὴ γνώμη σου, Ἀδελφέ Σεραφεῖμ, νά ξηλωθεῖ καὶ νά κατατομηθεῖ ἓνας Καντιώτης. Νά ἐγκαταλείψει πάραυτα τὴ θέση του γιατί κατάφερε νά ὀργανώσει ὑποδειγματικὰ μέ κληρικούς «καμικάζι», τὴ μεθῆριο τῆς Φλωρίνης.

Λυποῦμαι, Ἀδελφέ μου.

Λυποῦμαι κατὰκαρδα. Ἀλληθωρισμὸ ἔχεις πάθει καὶ δέν τό ξέρω;;

Τὰ Κλεοπικά ὄργια, σμωνιακά, ἱεροκαπηλικὰ καὶ σοδομικά, ἀκόμα καὶ στίς ἱερές στιγμές τῆς κηδείας του, δέν τά εἶδες;

Οἱ περιφερόμενοι Καρτάληδες δέν σοῦ εἶπαν τίποτα;

Ἀσφαλῶς τά εἶδες καὶ γι' αὐτό ἀπέπεμψες ἀθωρεῖ τὸν τιμωρὸν ρασοφόρο ἀπὸ τό νεκροταφεῖο τῆς Καρδίτσης. Τὰ γνωρίζεις καὶ τά ἄκουσες

ὄλ' αὐτά καί γι' αὐτό ἔδιωξες τούς ἀγιογδύτες τῆς Σπηλιώτισσας!

Ὅμως!

Στά 26 χρόνια τῆς συνεχοῦς ἱεροσυλίας, πού προηγήθηκε, πού ἦσουν ἅγιε ἀδελφέ;

Γιατί ὡς ὁμορος Μητροπολίτης μέ τόν ἀρχιερατικό σου μανδύα ἐσκέπαζες φιλαδέλφως τά Κλεοπικά αὐτά ἀποστήματα, τίς ἱεροσυλίες ἐκτοντάδων ἐκατομμυρίων ρευστοῦ χρήματος καί ἀνεκτιμῆτων ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων; Ἀδυνατῶ καί δυσκολεύομαι νά πιστέψω ὅτι τώρα φιλοδοξεῖς ὡς τοποτηρητής νά ἐνθρονίσῃς στήν Καρδίτσα ἕναν νέο «Καλογερέα»! Ἀνώτερον τοῦ Α' «Καλογερέα»! Ὁ τελευταῖος ὅπως ξέρεις προέρχεται ἀπό τό Βόλο.

Τόν προανήγγειλεν ἐξ ἄλλου τήν ἡμέρα τῆς κηδείας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος.

Οἱ Βολιώτες μετά τήν ἀναχώρηση ἐκ Βόλου τοῦ νῦν Ἀρχιεπισκόπου, ἀγωνίστηκαν μέ ὅλη τους τή δύναμη (μέ τούς ραδιοφωνικούς σταθμούς, μέ τίς τοπικές ἐφημερίδες τους, μέ τίς τηλεοράσεις τους) καί ἐξαπέστειλαν μακράν τῆς περιφέρειας των, τό ἐκκλησιαστικό αὐτό ἀπόβρασμα καί ἡσύχασαν...

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τώρα θέλει νά τόν φορτώσει στήν Καρδίτσα, γιά νά πληθαίνουν τά κουκιά.

Ἡ ἐπιμονή του νά μὴν θέλει νά ἐπανεέλθῃ στήν κανονική τάξη, τώρα, πού δίδεται ἡ εὐκαιρία μετά ἀπό 26 χρόνια, δέν ἔχει ὄριο.

Ἐσύ, Σεραφεῖμ, σάν Καρδισιῶτης, δέν κοκκινίζεις; Μισός αἰώνας σοδομικῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως στήν Καρδίτσα δέν εἶναι ἄρκετός;

Ποιά ἀνάγκη ὑπαγορεύει στόν τόπο ἐνός ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ, ἐνός πολεμάρχου Καραϊσκάκη, ἐνός ἀκτῆμονος Νικολάου Πλαστήρα, νά συνεχιστεῖ ἡ καμαρίλα τῆς σημερινῆς ἐκκλησιαστικῆς βρωμιάς;

Πρό τριακονταετίας μέ τά μαῦρα σου γένια, ὅπως δείχνει καί ἡ φωτογραφία σου στό ἀρχοντάρι τῆς Μονῆς Βαρλαάμ Μετεώρων, σέ καμάρωνα! Σήμερα, μέ τά ὅσα γίνονται στή γενέτειρά σου, πού τά βλέπεις, τά γνωρίζεις καί τά ἐρευνᾷς καί μάλιστα μέ τήν κάτασπρη γενειάδα σου, γιατί τά ἐβλογεῖς καί δέν τά στηλιτεύεις;

Ἀδελφέ Σεραφεῖμ, πρὶν τελειώσω ἤθελα νά σοῦ ὑπενθυμίσω δύο (2) σημαδιακά γεγονότα.

1. Ὅταν ὁ συμπατριώτης μας ἀρχιεπίσκοπος Σεραφεῖμ πῆρε τό πράσινο φῶς ἀπό τόν δικτάτορα καί τώρα ἰσοβίτη Ἰωαννίδη νά προετοιμαστεῖ γιά «μακαριότατος», τότε ὁ πρῶν Ἰωαννῖνων Σερα-

ΜΑΤΙΕΣ ΚΑΙ ΡΙΠΕΣ

"Αναφαν τά λαμπάκια μου

"Αναφαν τά λαμπάκια μου. "Εγίνα κατακόκκινος. "Ολος φωτιά. "Ολος ὀργή. Σά νά μέ εἶχαν βάλῃ στό καμίνι καί νά μέ εἶχαν ψήσει. Σά νά μέ εἶχαν ἀνεμίσει μέ τό φουσερό τοῦ σιδερά.

Αἰτία, πού ἀναφαν τά λαμπάκια μου, ἦταν ὁ παπα-Γιώργης. Τώρα, γιά νά εἶμαι τίμιος μέ τήν Παναγιά, πού τήν ὑπηρετῶ στήν Ἐκκλησία καί μέ τόν ἑαυτό μου, ἡ πρώτη αἰτία δέν ἦταν ὁ παπα-Γιώργης, ἀλλά ἡ προΐσταμένη τοῦ ἀρχῆ, δηλαδή ὁ μακαριότατος, πού τά βλέπει ὅλα μακάρια καί τά μεθοδεύει ἔτσι, πού νά κουδουνᾶνε ἀδιάκοπα οἱ κόλακες τά θυμιατήρια τους καί νά φουσκώνῃ ἀπό ἐγωϊσμό τό μπαλόνι τῆς μακαριότητάς του.

Θά σᾶς ἐξηγήσω τά πράγματα, ἔτσι, ὅπως ἔγιναν. Καί σεῖς κρίνετε, ἂν φταίω ἐγώ, πού ἐνοιώσα τά λαμπάκια μου νά γίνονται κατακόκκινα, ἢ ἂν φταίῃ ὁ παπα-Γιώργης, πού μοῦ ἔδωσε τή διαταγή ἢ, ἂν, περισσότερο καί ἀπό μένα καί ἀπό τόν παπα-Γιώργη, φταίει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος.

Εἶχαμε ταρακουνηθῇ ὅλοι μας ἀπό τό σεισμό.

φεῖμ ἔτρεξε καί πῆρε «ἀμπάριζα» ἀπό τόν Μητρ. πρ. Ἀττικῆς Ἰάκωβο Βαβανάτο.

2. Μετά τό θάνατο τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σεραφεῖμ, ὁ τότε Μητρ. Βόλου κ. Χριστόδουλος ἔσπευσε καί πῆρε «ἀμπάριζα» γιά ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀπό τόν Μητροπολίτη Κορινθίας Παντελεήμονα Καρανικόλα...

«Τά εὐκόλως ἐννοούμενα παραλείπονται».

Διερωτῶμαι, Ἀδελφέ Σεραφεῖμ, ὡς ἀντικανονικός τοποτηρητής στή Μητρόπολι Θεσ/δος, τί σκοπό ἔχει ἡ παρουσία σου;

Ἀντιλαμβάνεσαι, νομίζω, ὅτι ἡ ἀρχιερατική μου συνείδηση ὡς κανονικοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος, δέν μοῦ ἐπιτρέπει νά μείνω μέ σταυρωμένα τά χέρια.

«Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τήν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου» (Ματθ. ιδ' 4).

Ὑμέτερος ἀδελφός

+ Ὁ Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντῖνος

Είχαμε γίνει ράκη από τό φόβο. Ἐγώ κοιμήθηκα μιά βραδιά στο πεζοδρόμιο, έξω από τό σπίτι μου— ἄν μπορῶ νά τό πῶ σπίτι μέ τήν κατάντια, πού βρίσκεται σήμερα— μιά στήν αὐλή τῆς Ἐκκλησίας καί τίς ὑπόλοιπες κοιμᾶμαι, ἦ, μάλλον, ξαγρυπνῶ μέσα σέ μιά σκηνή, πού στριμωχνόμαστε ἔξι ἄτομα. Ὅλες αὐτές τίς μέρες δέν ἔνοιωσα ξεκούρασι. Κάτι ἤ ξαγρύπνια, κάτι ὁ φόβος μή καί σαλευτῇ ξανά ἡ γῆ καί σαλέψει τά μυαλά μας, κάτι ἤ παρέλασι τῶν φορεῖων ἀπό τήν τηλεόρασι μέ τούς πεθαμένους ἤ μέ τούς λαβωμένους, μέ ἔκαναν νά μή νοιώσω στά σύγκαλά μου.

Πῆγα, λοιπόν, τό πρωί τῆς Κυριακῆς στήν Ἐκκλησία. Πρίν ἀπό τούς παπάδες. Καί πρίν ἀπό τήν γριά-Μαρίνα, πού ἔρχεται πάντα πρίν καλά-καλά ξημερώσει καί βοηθάει στό ἄναμα τῶν καντηλιῶν. Ἀρχισα τίς ἐτοιμασίες, μέ τό μυαλό στήν καταστροφή καί μέ τό φιλοκάρδι νά τρέμῃ ἀπ' τό φόβο ἑνός καινούργιου ταρακουνήματος. Μιάς μετασειστικῆς δόνησης, ὅπως τῇ λένε αὐτοί, πού ξέρουν. Ἀναψα καί τά καντήλια. Ἡ Μαρίνα ἦρθε καθυστερημένη καί κουρδισμένη ἀπό τό φόβο. Σέ λίγο, ἔφτασε καί ὁ παπα-Γιώργης. Τό μούτρο του σκοτεινιασμένο ἀπό τήν ἀγρυπνία. Τά μάτια του βαθυλωμένα. Δέ μιλοῦσε. Καί δέ μιλιόταν. Ἀλλάξαμε μόνο μιά «καλημέρα». Μπήκε-βγήκε στό Ἱερό Βῆμα. Σέ κάποια στιγμή ἦρθε κατά τό μέρος μου καί μοῦ ἔδωσε τή διαταγή του.

—Θά βγάλουμε δίσκο. Καί θά τόν γυρίσης ἐσύ.

—Δίσκο; ρώτησα κι ἀπόμεινα μέ ἀνοιχτό τό στόμα. Μά σεις τίς προάλλες πήρατε ἀπόφασι στό ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο νά μήν ξαναβγῇ δίσκος. Τώρα ἀλλάξατε τήν ἀπόφασί σας;

—Αὐτός εἶναι γιά τά γεγονότα. Γιά τούς σεισμόπληκτους. Ἐχομε ἐντολή ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο. Καί ἀφοῦ εἶναι ἐντολή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, δέν μπορούμε νά κάνουμε διαφορετικά.

Δέν ξέρω πῶς μοῦρθε κείνη τή στιγμή. Ἐνοιωσα νά ἀνεβιάσῃ ἀπό μέσα μου μιά φαρμακερὴ γουλιὰ καί νά μοῦ πικραίνῃ τό στόμα.

—Βρέ παπα-Γιώργη, εἶπα, ἐδῶ ὅλοι, λίγο πολύ ἔχουν περάσει τόν τρόπο καί εἶδαν τά σπίτια τους νά τραυματίζονται ἀπό τά χτυπήματα τοῦ ἐγχείλαδου. Καί εἶναι ὅλοι τους φτωχοί μεροκαματιάρηδες. Ἀντί νά τούς δώσουμε βοήθεια, θά τούς ζητήσουμε νά βάλουν τό χέρι στήν τσέπη καί νά τσοντάρουν στήν ἀνοικοδόμησι;

—Τό ξέρω πῶς εἶναι φτωχοί, ἀπάντησε ξερά ὁ παπα-Γιώργης. Ἀλλά, εἶναι ἐντολή τῆς προΐσταμένης ἀρχῆς. Ἐκείνη διατάσσει. Ἐμεῖς ἐκτελοῦμε.

Κείνη ἀκριβῶς τή στιγμή μοῦ ἄναψαν τά λαμπάκια.

—Παπα-Γιώργη, ἐδῶ ὅλοι εἶναι φτωχοί. Ὁ Μακαριότατος εἶναι πλούσιος. Ὅλη μέρα στίς τσέπες του μπαίνουν πεντοχίλιαρα καί δεκαχίλιαρα. Τί ἔδωσε γιά τούς φτωχοὺς καί ἄστεγους σεισμόπληκτους;

Μέ κύτταξε λίγο αὐστηρά, λίγο εἰρωνικά, λίγο ἀγανακτημένος ὁ παπα-Γιώργης καί μοῦ ἀπάντησε:

—Ἐδωσε σέ δυό φίλους του δεσποτάδες, στά πρωτοπαλικάρα τῆς γνωστῆς συνομοταξίας, δεκαπέντε ἑκατομμύρια.

—Ἀπό τήν τσέπη του τά ἔδωσε παπα-Γιώργη ἢ ἀπό τά ταμεῖα τῆς Ἐκκλησίας;

—Ἀπό τά ταμεῖα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐσένα τί σέ νοιάζει; Μπά καί ἔχεις διοριστῇ ἐλεγκτῆς, καί ἐνδιαφέρεσαι νά μάθης ἄν, πρίν τά δώση, ζήτησε τήν ἄδεια τῆς Ἱεράς Συνόδου;

—Ὅχι, δέν εἶναι αὐτό, πού θέλω νά μάθω. Μέ ἐνδιαφέρει, ὅμως, νά τό μάθω, γιά νά ἀπαντήσω στά ἐρωτήματα, πού βγαίνουν ἀπό μέσα μου καί μέ παγώνουν καί γιάνά βρῶ τό θάρρος νά πιάσω στό χέρι τό δίσκο καί νά ζητήσω ἀπό τόν κόσμο νά ρίξῃ τόν ὀβολό του.

—Δηλαδή; ἔκανε ὁ παπα-Γιώργης καί ἔμεινε νά μέ κυττάξῃ.

—Δηλαδή, νά. Ἡ Μακρίότητά του, μέ τά πολλά χρυσά ἐγκόλπια καί μέ τά ἄμφια, πού κοστίζουν δεκάδες ἑκατομμύρια, δέν ἔβαλε τό χέρι στή δική του τσέπη. Ἀνοῖξε τό συρτάρι τοῦ ἐκκλησιαϊκοῦ ταμεῖου καί ἔβγαλε τά δεκαπέντε ἑκατομμύρια, πού πρόσφερε στοὺς ἀγαπητοὺς του καί κολλητοὺς του φίλους. Καί, μετά, ζητάει ἀπό τούς φτωχοὺς καί μεροκαματιάρηδες, τούς χτυπημένους ἀπό τούς σεισμούς, νά δώσουν καί τόν τελευταῖο ὀβολό, πού τούς ἀπόμεινε. Καί, μετά, θά δώσῃ τό ξένο ὑστέρημα στοὺς σεισμόπληκτους καί θά καλέσῃ καί τήν τηλεόρασι νά φωτίσῃ τίς μεγάλες πράξεις τῆς ἀνθρωπιάς του καί τήν ἀκούραστη δραστηριότητά του.

—Ἔτσι, εἶναι, μουρμούρισε ὁ παπα-Γιώργης καί μέ παράτησε.

Καί ἐγώ ἔμεινα μέ τά λαμπάκια ἀναμένα. Καί ἡ φωτιά μέ ἔκαιγε σ' ὅλη τή Λειτουργία. Ἀλλά ἐκδικήθηκα. Γύρισα τό δίσκο, δίχως νά τό φωνάξω καί δίχως νά παρακινῶ τούς ἀνθρώπους νά ἀδειάσουν τήν τσέπη τους, γιά νά πλουτίσουν τή δημοτικότητα τοῦ κ. Χριστοδούλου.

Ὁ Νεωκόρος

ΨΙΘΥΡΟΙ

Θέσι 'Ηρώδη;

‘Ο ‘Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, μέ τήν εὐκαιρία τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἀναφέρθηκε στήν παρρησία τοῦ Βαπτιστῆ καί εἶπε: «*Ἡ τύχη ὅλων, ὅσοι εἶναι πιστοί σέ ὀρισμένες ἀρχές καί ἐλέγχουν τά κακῶς κείμενα εἶναι νά πληρώνουν φόρο βαρὺ αὐτοῦ τοῦ ἐλέγχου...*».

Αὐτά εἶπε ὁ κ. Χριστόδουλος στήν Κεφαλωνιά στίς 29 Αὐγούστου. Δέν πέρασαν, ὅμως, παρά μόνο 24 ὥρες καί ἕνας δημοσιογράφος, πού δέν εἶναι ἐνταγμένος στὸν ἐσμό τῶν κολάκων, πληροφοροῦσε τὸ εὐρὺ ἀναγνωστικὸ κοινό, ὅτι ὁ Μακαριώτατος μεθοδεύει τὴ διάλυσί τοῦ Ἱ. Συνδέσμου Κληρικῶν Ἑλλάδος, ἐπειδὴ οἱ ἐκπρόσωποί του τόλμησαν νά διατυπώσουν κριτικὴ στίς πράξεις του καί στοὺς σχεδιασμούς του.

Μέ βάσι τὴ διακήρυξι τῆς Κεφαλωνιάς, πῶς νά χαρακτηρίση κανεῖς τὴ σκοτεινὴ μεθόδευσι, πού ἤρθε στὸ φῶς τῆς δημοσιότητος τὴν ἐπόμενη μέρα; Νά πῃ, ὅτι ἡ παρρησία τῶν ἱερέων καί ὁ ἐλεγχος, πού ἄσκησαν στήν ἐκκλησιαστικὴ διοίκησι, ἐρέθισε τὸν κ. Χριστόδουλο, ὅπως ὁ ἐλεγχος τοῦ Προδρόμου ἐρέθισε τὸν Ἡρώδη καί τὴν Ἡρωδιάδα; Νά υπογραμμίσῃ τίς ἀρχιεπισκοπικὲς φράσεις, καί νά προσθέσῃ, ὅτι γιὰ τὸν ἴδιο λόγο διώκονται οἱ ἱερεῖς ἀπὸ τοὺς προισταμένους τους, πού ἔχουν τὴν ἔπαρσι τῆς ἀπόλυτης ἐξουσίας, ὅπως τὴν εἶχε ὁ Ἡρώδης; Ἡ νά ἀντιπαραθέσῃ τὴν ἐπιδικώμενη φήμιση τῶν σεβάσμιων ἱερέων μέ τίς ἀπανωτὲς διακηρύξεις του γιὰ τὴν ἐλευθερία τοῦ λόγου καί τὸ δικαίωμα τῆς κριτικῆς, πού κανένας δέν ἔχει τὸ δικαίωμα νά ἐμποδίσῃ καί νά ἐκτοξεύσῃ ἐναντίον του τὴν κατηγορία γιὰ ἀλλοπρόσαλλη τακτικὴ, μιά καί ἄλλα διακηρύττει καί ἄλλα ἐφαρμόζει;

Ἡμεῖς δίνουμε ἕνα ρεπορτάζ τῶν διακηρύξεων του καί τῶν πράξεων του. Καί ἀφήνουμε στοὺς ἀναγνώστες μας νά βγάλουν τὰ συμπεράσματα.

Ἑκατὸ ἑκατομμύρια!!

Διαβάσατε τὴ φανταστικὴ εἶδησι; Ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος κατέβαλε σέ κατὰστημα χρυσοχοΐας τὸ ἀστρονομικὸ ποσό τῶν 100.000.000 δραχμῶν, μόνο ὡς προκαταβολή, γιὰ τὰ ἀναμνηστικά, πού θὰ προσφέρῃ σέ διάφορους παράγοντες, κατὰ τίς ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις, γιὰ τὴ συμπλήρωσι τῆς δεύτερης χιλιετίας ἀπὸ τὴ Γέννησι τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄν ἡ προκαταβολὴ ἀνέρχεται στὸ ποσὸ τῶν ἑκατὸ ἑκατομμυρίων δραχμῶν, χρειάζεται πολλή φαντασία γιὰ νά ὑπολογίσῃ κανεῖς σέ τί ὕψος θὰ ἀνέλθῃ ὁλόκληρη ἡ δαπάνη; Εἶναι ἄραγε τόσο πλούσια ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὥστε νά μπορῇ νά σπαταλᾷ ἀσυλλόγιστα ἕνα τέτοιο ποσὸ, μόνο καί μόνο, γιὰ νά προβληθῇ ἡ ἡγεμονικὴ μεγαλοπρέπεια τοῦ προκαθημένου της; Καί, ἂν πράγματι ὑπάρχουν τὰ ποσὰ αὐτά, δέ θὰ μπορούσαν νά διατεθοῦν στίς ἀνάγκες αὐτοῦ τοῦ λαοῦ; Δέ θὰ μπορούσαν νά προσφερθοῦν στοὺς ἀστεγούς σεισμόπληκτους ἢ στὰ ὄρφανα, πού σέρνουν στήν πύλη τῆς τρίτης χιλιετίας τὴ φτώχεια τους, τὴ θλίψι τους καί τὴν ἀπογοήτευσί τους;

Ἑκατὸ ἑκατομμύρια γιὰ χρυσάφια καί διαμάντια. Γιὰ νά πανηγυρίσουμε τὴν εἰσοδο στήν τρίτη χιλιετία ἀπὸ τὴ Γέννησι τοῦ σαρκωμένου Λόγου, πού ἔφερε στή γῆ μας τὴν πτωχεία Του καί τὴν κένωσί Του!!

Οἱ γιορτὲς αὐτές, πρὶν ἀκόμα ἀρχίσουν, δείχνουν νά ἔχουν ἐκτραπῇ σέ θέατρο ἐπιδείξεως πλοῦτου καί ἐξουσίας. Ὅ,τι δέν ἔφερε στή γῆ μας ὁ σαρκωμένος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς ἐνημέρωσης.

Ἰδιοκτήτης: ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Διεύθυνσι: 19011 Αὑλῶν Ἀττικῆς.

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ,

Ἰωαννίνων 6 Μοσχᾶτο.

Ανοικτή επιστολή

πρός τούς εκκλησιαστικούς δημοσιογράφους

Φίλοι δημοσιογράφοι,

Σας βλέπω να έρευνάτε, με δημοσιογραφική επιμέλεια, τούς χώρους της εκκλησιαστικής διοίκησης, γιά να ανακαλύψετε πρωτοβουλίες και ιστορικές αποφάσεις και να τις παρουσιάσετε στό λαό. Νά ρωτάτε τούς παράγοντες, πού έχουν τήν αρμοδιότητα και τήν ευθύνη τών ανακοινώσεων. Νά πλησιάζετε τόν προκαθήμενο και να του υποβάλλετε προβλήματα, με τήν πρόθεσι να αποσπάσετε μυστικά και σχέδια δράσεως, πού δέν έχουν φτάσει ακόμα στήν άκρη της δημοσιογραφικής πέννας σας. Καί να απογοητεύεστε, όταν διαπιστώνετε, ότι ο απολογισμός του εκκλησιαστικού έργου είναι μηδενικός.

Στίς αρχές του Σεπτεμβρίου, με τήν ευκαιρία της αλλαγής της Συνοδικής φρουράς, θελήσατε να κάνετε ένα sum up του δημιουργικού έργου, πού κατεχώρησε στό ένεργητικό της η Σύνοδος της Έκκλησίας της Ελλάδος κατά τη Συνοδική περίοδο, πού έκλεισε. Καί δε βρήκατε τίποτε τό σημαντικό. Ο άρμόδιος παράγοντας, σας παρέπεμψε μόνο στα ταξίδια του Μακαριωτάτου και στίς φαντασμαγορικές, ήγεμονικές εμφανίσεις του, πού στόχευαν στή δημιουργία έντυπων. Καί, όσο και αν τόν υποβάλατε σε δημοσιογραφική ανάκρισι, δέν κατορθώσατε να βρήτε τίποτε τό σημαντικότερο.

Άκόμα και ο συνάδελφός σας, πού στεγάζεται μονίμως κάτω από τήν αρχιεπισκοπική εϋνοια, δουλεύει μεθοδικά τήν κολακεία και απολαμβάνει πλούσια τά πλεονεκτήματα της ειδικής αυτής σχέσης, δέν κατάφερε να δώση κάποια σημαντική πτυχή έργου, ικανή να προσπελάση στήν ιστορία. Είπε και αυτός, ότι ο προκαθήμενος ταξίδεψε στήν Άλεξάνδρεια και στή Δαμασκό και ότι φώναξε και διαμαρτυρήθηκε γιά τόν πόλεμο στό Κοσσυφοπέδιο. Δέν είπε, όμως, τίποτα, γιά τή δήλωση, πού έκανε ο Μακαριώτατος μπροστά στον πρεσβευτή της Άμερικής, ότι όλες εκείνες οι κορόνες ήταν πλασματικές και αποσκοπούσαν στό να αποδυναμώσουν τή συνθηματολογία της άριστερης πτέρυγας.

Γιά να μή κουράζεστε και γιά να μή κινηστε σε κενό έμπνευσης και δράσης, πάρτε το απόφασι. Ο Μακαριώτατος χάραξε με ακρίβεια τό στίγμα του. Έκείνο, πού έχει να δώση και θα τό προσφέρει στήν Έκκλησία της Ελλάδος, είναι τά ταξίδια του και η φαντασία ενός ανατολίτη ήγεμόνα. Ο τουρισμός του στό έσωτερικό και στό έξωτερικό. Η καλοπέρασί του στα δείπνα και στίς δεξιώσεις. Η προσφορά και η αποδοχή βαρύτιμων δώρων. Και η τηλεοπτική σκηνοθεσία Χουλλυγουντιανών έντυπων. Δουλειά οργανωτική, δουλειά γραφείου και ταμείου, δέν είναι ικανός να κάνει. Ο κλειστός χώρος τόν πνίγει. Καί η μεθοδεύσι της ποιμαντικής δραστηριότητας τόν άπωθει, γιατί δέν μπορεί να στήση τηλεοπτική εικόνα, ικανή να προκαλέση τή λαϊκή έκσταση.

Πάρτε το, λοιπόν, απόφασι. Καί μή κουράζεστε να ρωτάτε. Τώρα μάλιστα, πού τήν αρμοδιότητα τών ανακοινώσεων προς τούς δημοσιογράφους τή μονοπώλησε ο πνευματικός πατέρας του προκαθημένου, γνωρίζετε εκ τών προτέρων τί θα σας πη και πως θα παρουσιάση τις θεατρικές αρχιεπισκοπικές εμφανίσεις.